

PERQUÈ ESCRIC VERSOS

Perquè l'anima angoixada no plori,
per la pandèmia per sempre oblidar,
perquè aquest mal record ja se'ns esborri,
per això escric els versos sens parar.

Perquè aquesta malmesa terra nostra,
jo la pugui estimar més cada dia,
perquè senti escalfor de pàtria al rostre,
es per això que vull fer la poesia.

Que persones d'eixa estimada terra,
trobin la pau que ha de regnar al món,
perquè no esclati mai més una guerra,
i s'encertin moltes lleis que no ho son.

Perquè els ocellets amb dolçor volin,
sense el temor de rebre un mal tret,
i perquè l'escalfor quan ells tremolin,
la puguin trobar quan fa molt de fred.

Perquè el més gran que trobem en la vida,
com es de sempre el sentiment del cor,
perduri amb esplendor i veu sentida,
i regni sempre en cada ser l'amor.

Per tots els qui atanseu una mà amiga,
que arribi el dia que ens puguem retrobar,
no us preocupeu perquè si aquest jorn triga,
la tempesta un bon jorn ha d'amainar.

I per l'amistat que amb fermesa ens lliga,
per les persones que jo estimo tant,
que l'esperança no quedi dormida,
per això els meus versos vaig forjant.

ESTEVE PERICH SALA Cardedeu, 12 de maig de 2020